

Kaninsko pogorje

Zgibanka predstavlja kaninski del BOVŠKE KOTLINE v Zgornjem Posočju, kamor poleg Kaninskega pogorja, njegovih južnih pobočij in podnožja sodi tudi občinsko središče BOVEC. Izpod kraškega Kaninskega pogorja, ki je vse leto močno namočeno in pozimi globoko zasneženo, dobiva reka Soča na razdalji 20 kilometrov vse svoje desne pritoke. Največja med njimi sta potoka BOKA in GLIJUN.

1

Plužna

Vas Plužna z zanimivimi hišami bovškega tipa, postavljenimi okrog osrednjega trga, je poleg Bovca edino večje strnjeno naselje ob vznožju Kaninskega pogorja. Dosežemo jo po cesti iz Bovca mimo Zavrelno, katerega domačije nad cesto so kot gnezda, razporejena po sončnem kaninskem podnožju. Plužna (množinska oblika) so tu na prisojnih terasah že od srednjega veka, a je upad kmetijstva in reje drobnice v zadnjih desetletjih, prej pa izseljevanje v tujino zaradi ekonomske krize med obema vojnoma, zdesetkal število prebivalstva. Prihodnost vasi je verjetno predvsem v turizmu.

1

3

Potok Glijun

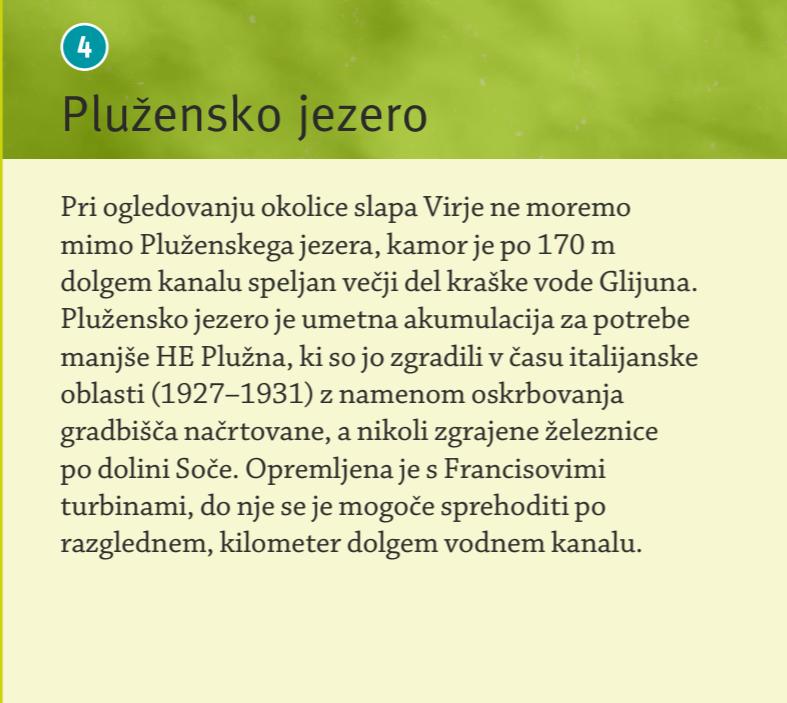
Potok Glijun kot kraški izvir prihaja na dan na višini 450 m (povprečna temperatura 6 °C) v manjšem dolinskem zatrepu, nedaleč od podnožja strmega ostenja Peči. Do izvira pridemo mimo slapa Virje, se spustimo do mosta čez Glijunovo strugo in nadaljujemo po pokrovu betonskega kanala mimo pustolovskega parka Srnica. Nazadnje se nam odpre pogled na neokrnjeno naravno območje izvira in na z mahom poraščene skale. Glijunu nikoli ne zmanjka vode, saj ima obsežno zaledje kaninskega kraša.

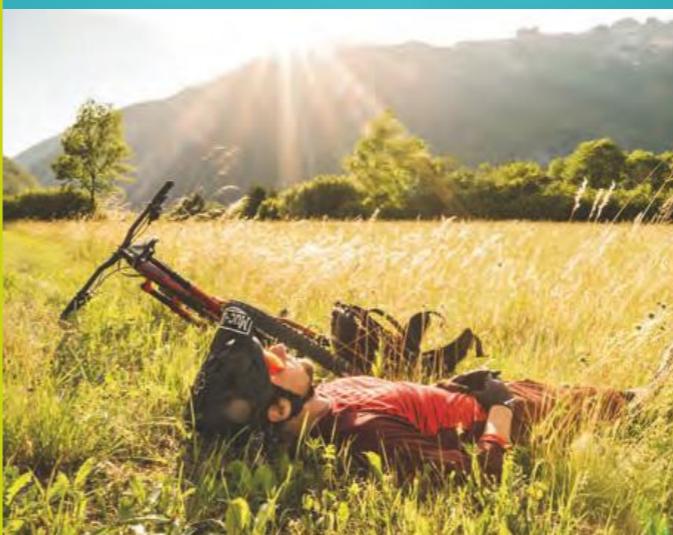
3

Plužensko jezero

Pri ogledovanju okolice slapa Virje ne moremo mimo Pluženskega jezera, kamor je po 170 m dolgem kanalu speljan večji del kraške vode Glijuna. Plužensko jezero je umetna akumulacija za potrebe manjše HE Plužna, ki so jo zgradili v času italijanske oblasti (1927–1931) z namenom oskrbovanja gradbišča načrtovane, a nikoli zgrajene železnice po dolini Soče. Opremljena je s Francijevimi turbinami, do nje se je mogoče sprehoditi po razglednem, kilometr dolgem vodnem kanalu.

4

2

2

Slap Virje

Slap Virje je poleg bližnjega kraškega izvira Glijuna, odkoder prihaja njegova voda, osrednja zanimivost tega območja. Tik preden pada v slap, teče potok skozi kratko in plitvo skalno sotesko, iz nje pa se po širokem skalnem pobočju pahljavo spušča v vodno kotanjo. 15-metrski slap si je vredno ogledati v vseh letnih časih, bodisi ob visokem vodostaju, ko začutimo vso moč padajoče vode, ali pa ob najnižjem vodnem stanju, ko se nežni tanki vodni curki in zavesi svetlikajo v soncu. Zložna pot nas pripelje do smaragdno zelenega tolmuna pod njim, ki prijetno hladi poletno vročino.

Na razgledišču nad slapom lahko naša domišljija zaplava v daljno geološko preteklost. Pred nami je pokrajina, ki je v zadnjih nekaj stotisočletjih nastajala postopoma.

Zunanje sile, kot sta voda in led, so izdolbe globoko dolino potoka Glijuna pod nami, velik dolinski zatrep pa se nadaljuje tudi nad njegovim izvirov. V hladnih ledendobnih obdobjih se je semkaj spuščal lednik s Kaninskimi podov v brusil podlagu. V topih medledenih obdobjih, v kakršnem smo sedaj, pa iz kaninskih kraških globin vrejo velike količine podzemeljske vode.

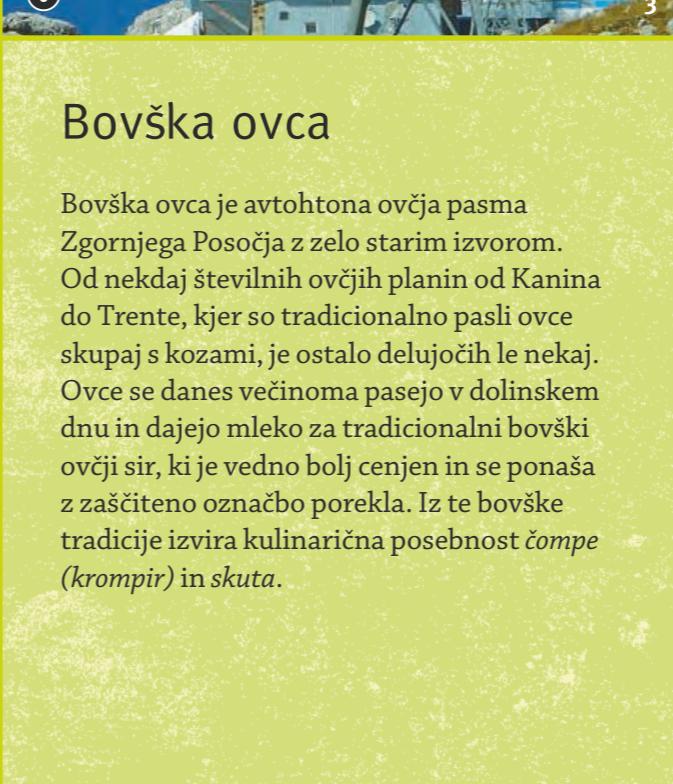

5

5

Kaninska žičnica

Kaninska krožna kabinska žičnica je bila v dolžini približno 6 km in v višinskim razponom 1766 m zgrajena leta 1974. Strojni del je prispevala francoska firma POMA iz Grenobla. Žičnica je odprla smučišča na Prestreljeniških podih, na Skripih in v Krnici. Ima štiri postaje, A na Dvoru (436 m), B na Čelah (979 m), C postajo Skripi (1640 m) in D postajo na Prestreljeniških podih (2202 m). Od leta 2005 za zvezo s sistemom italijanskih žičnic in s smučišči nad Sello Neveo deluje nova sedežnica, ki vozi s Prestreljeniških podov čez Prestreljeniško sedlo na Prevalo (2067 m).

Bovška ovca

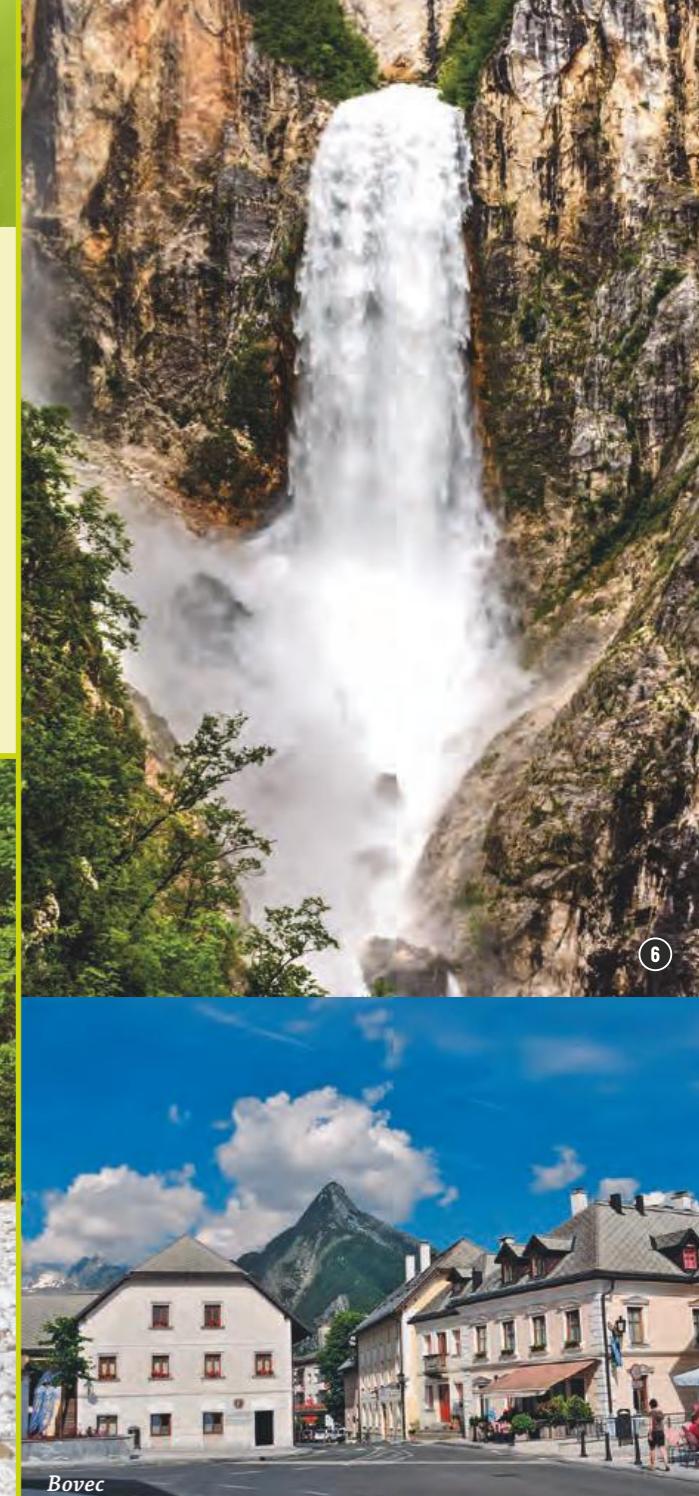
Bovška ovca je avtohtona ovčja pasma Zgornjega Posočja z zelo starim izvorom. Od nekdaj številnih ovčjih planin od Kanina do Trente, kjer so tradicionalno pasli ovce skupaj s kozami, je ostalo delujočih le nekaj. Ovce se danes večinoma pasejo v dolinskem dnu in dajejo mleko za tradicionalni bovški ovčji sir, ki je vedno bolj cenjen in se ponaša z zaščiteno označbo porekla. Iz te bovške tradicije izvira kulinarična posebnost čompe (krompir) in skuta.

Slap Boka

Med največje bovške znamenitosti spada slap Boka, ki je s 106 m najmogočnejši slap v Sloveniji. Voda priteka na dan tik za slapom na višini 730 m iz nedostopne z vodo zalite jame, katere razvejani jamski rovi segajo do najvišjih predelov Kaninskega pogorja. Za to sta dva dokaza: prvi je temperatura vode, ki je še nižja od Glijunove, drugi pa zimska sušnost slapa, ker je takrat v visokem gorskem kraškem povirju vse pod snegom in ledom. Desno od soteske potoka Boka, gledano navzgor, je vhod v znamenito jamo Malo Boko, ki slovi po tem, da ima poleg spodnjega tudi zgornji vhod. Med njima je višinska razlika 1319 m, kar je blizu svetovnega rekorda.

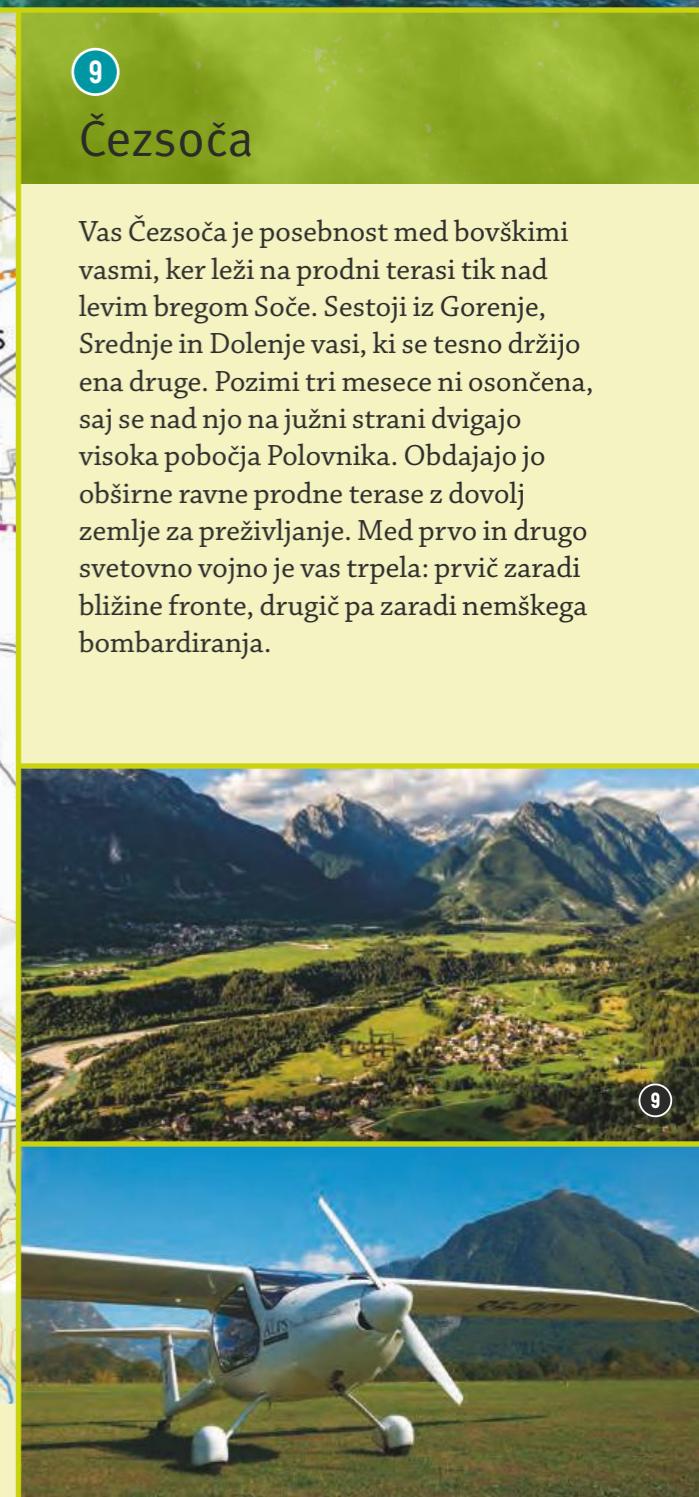
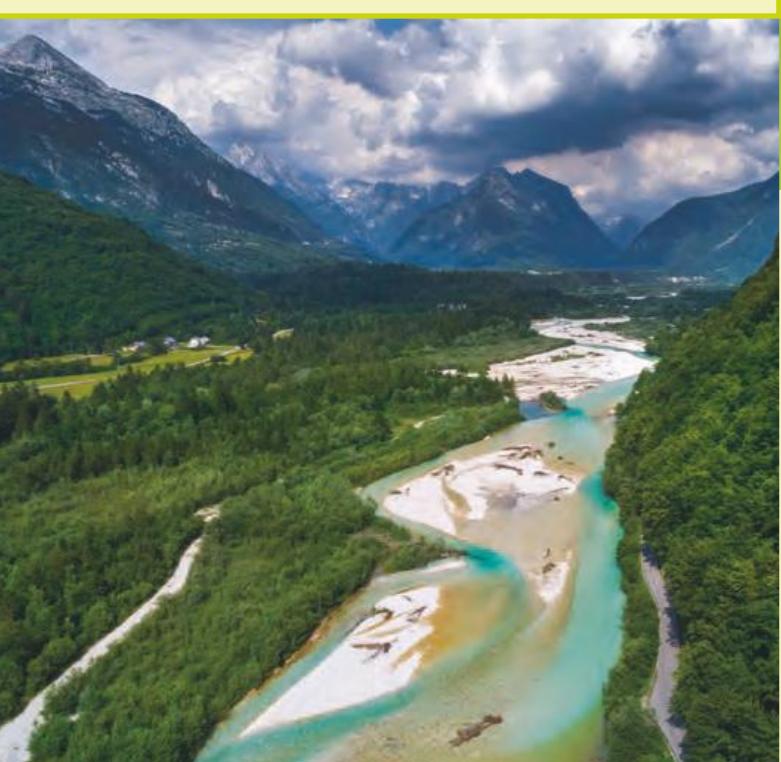
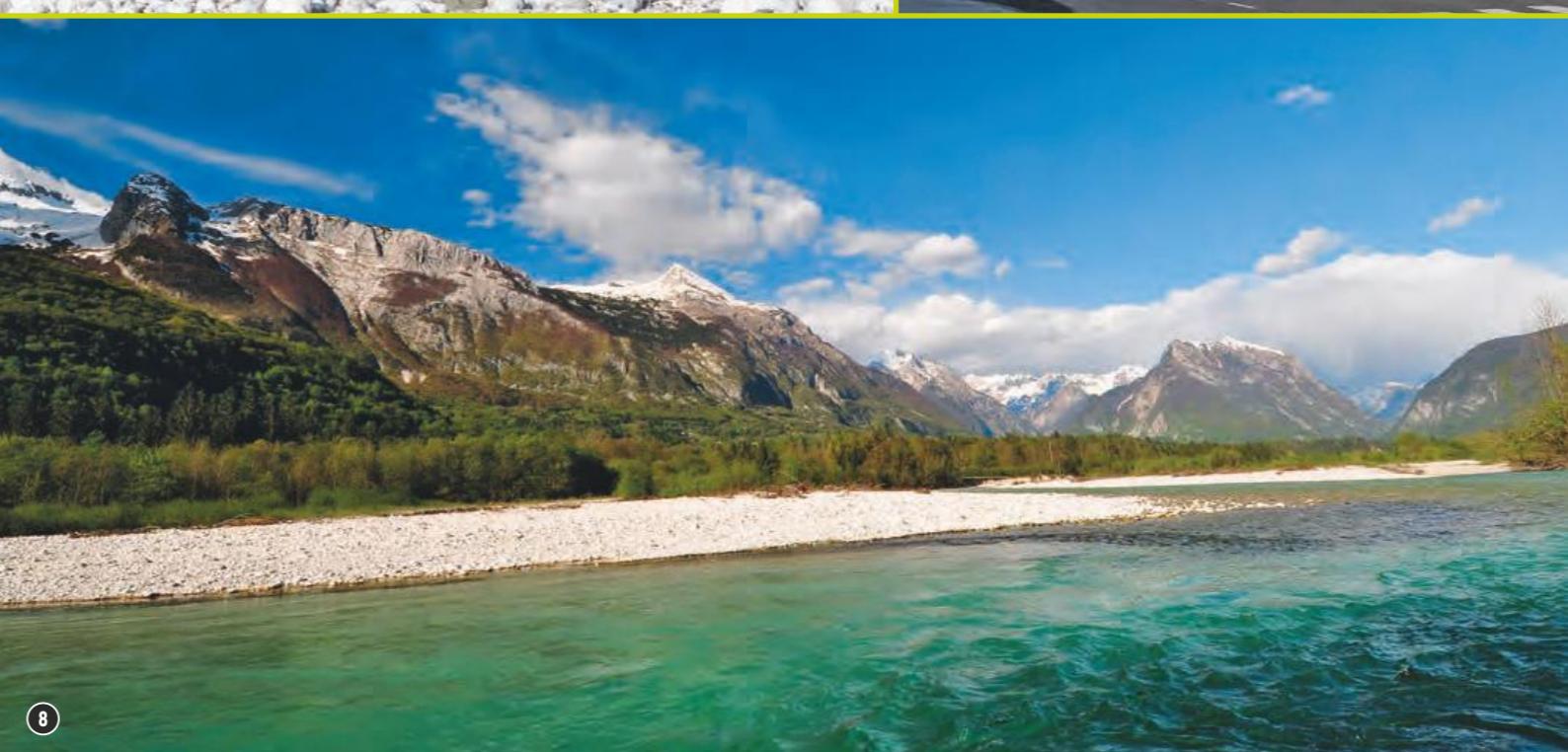
7 Plovba po Soči

Reka Soča ni samo ena najlepših slovenskih rek, tudi v svetu slovi po svoji nenavadni smaragdni barvi, pestrosti rečnega toka, oblikovitosti struge in bregov ter po soški postrvi. Pesnik Simon Gregorčič ji je posvetil eno svojih najlepših pesmi. Skrivnost njene naravne lepote so kamnine (apnenec, dolomit), čez katere tečejo soške vode, njene privlačnosti za vodne športe pa obilne padavine v Posočju.

8 Film Zgodbe iz Narnije

Na reki Soči, nedaleč od sotočja z Glijunom, so poleti leta 2007 snemali ključne filmske prizore mogočnega spopada za film **ZGODE IZ NARNIJE: PRINC KASPIJAN**. Za potrebe veličastnega prizora z rečnim božanstvom in dokončnim obračunom s sovražno telmarinsko vojsko so zgradili mogočen most iz brun čez Sočo. Eden od prizorov je razrušenje mosta na tisoč kosov, ko rečni bog osvobodi svoje divje vode. Most, ki ga je iz 300 m³ lesa zgradilo SG Primorje, je moral nositi vojsko več kot 300 polno oboroženih mož, 30 konjenikov in več ducatov članov filmske ekipe.

Operacijo Tematske poti na območju LAS Dolina Soče delno financira Evropska unija iz sredstev Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja. Za vsebino je odgovoren Turizem Dolina Soče. Organ upravljanja, določen za izvajanje Programa razvoja podeželja RS za obdobje 2014–2020, je Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo

Izdal: Turizem Dolina Soče, 2020 • **Besedilo:** Jurij Kunaver •
Foto: David Štulc Zornik, Hannes Klausner, Domen Rudolf, Jošt
Gantar, Jure Batagelj, Ljubo Hrast, F. A. Bobo, Janko Humar, Andraž
Krpčić, Matevž Lenarčič, arhiv Turizem Dolina Soče • **Zemljevidi:**
Kartografija d.o.o. • **Oblikovanje:** Ivana Kadivec • **Tisk:**